

ਸਾਲ 2005 ਦੀ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਮੋਗਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਸ਼ਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਘਾਣ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(10) ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਕਮ-ਕਲੈਕਟਰ, ਮੋਗਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-2) ਅਤੇ 30 ਜਨਵਰੀ, 2007 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-4) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਮ. ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸਬੀਨਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਣਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CWP, 2007 ਦਾ ਨੰਬਰ 10119

28 ਮਈ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 21 ਅਤੇ 226—ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 — ਐੱਸ. 438—ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨਾ—ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਦੋਸ਼— ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਵਧੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ — ਹੋਲਡ, ਹਾਂ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਟੇ ਦਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਕਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ, ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(ਪਰਾ 25)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਹਿ ਅਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ 'ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ' ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਟਾਕ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ

ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਲਤ ਨਿਵਾਰਕ ਨਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ? ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੁਆਰਾ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 2੯)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਆਨ; ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 5 ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਲਾਜ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਐਮ.ਡੀ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਰਨ ਪਾਸ਼ਾ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ (1990) 1 SCC 328.

(ਪਰਾ 28)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੁਨੀਤ ਬਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੁਲ ਨੰਦਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਆਰ ਐਸ ਖੋਸਲਾ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਸ .

ਐਮ.ਐਮ. ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਕੇਸ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਤੱਥ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਰਣਇੰਦਰ ਸਿੰਘ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੱਖਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਾ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਵਾਈ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਫਰਵਰੀ 1997 ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ 2002 ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ। 13 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਕਾਰ ਨੰਬਰ 4, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੀਜ਼ਿਸ਼ 1990 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਫਰਵਰੀ 1997 ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ 2002 ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਆਸੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਅਤੇ ਖੱਜਲ-ਖੁਆਰੀ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ, ਤਬਾਦਲੇ, ਤਾਇਨਾਤੀਆਂ, ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਟੈਂਡਰ ਆਦਿ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਈ ਉਦਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ। ਰਾਜ. ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੰਚ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਜਨਵਰੀ/ਫਰਵਰੀ 2002 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਾਸਟ ਟਰੈਕ ਅਦਾਲਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2003 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2004 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9410 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 2 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 2004. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 2006 (ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4 ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਤੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ. ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਕਸਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਚ ਲਿਆ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅੱਜ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਇਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 (ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਚੋਣ ਵਾਅਦੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁੜ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਖਿੱਚਣਗੇ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਓ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਘਪਲੇ ਦੇ ਬਦਨਾਮ ਘਪਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 409, 420, 467, 468, 471, 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਧਾਰਾ 7, ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(c)(d), 13(2) ਅਤੇ 14। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਦ।

(6) ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 438 ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਤਹਿਤ 2007 ਦੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 21713-ਐਮ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ. ਉਸ ਨੂੰ 30 ਮਾਰਚ, 2007 (ਪੀ-2) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2007 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 3477 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 18 ਜੂਨ, 2007 (ਪੀ-3) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

2007 ਦਾ ਨੰਬਰ 33867-ਐਮ ਕੇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 3, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007, ਜੋ ਕਿ 24 ਮਈ, 2007 (ਪੀ-4) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 24 ਮਈ, 2007 (ਪੀ-4) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦਰਮਿਆਨ ਸਿਆਸੀ ਰੀਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ ਵਰਗੀ ਨਿਰਪੱਖ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਵਾਲਾ ਲਿੰਕ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਫ ਇਨਕੁਆਇਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਨਘੜਤ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਨਹਿਰਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2006 ਦੀ CWP ਨੰਬਰ 1487 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਬੇਗੁਨਾਹ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਜਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2006 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ (ਸੁਪਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼। ਦਰਅਸਲ, ਸਟੇਟ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨ AI ct, 2006 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਕੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਖਦਸ਼ੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵੀ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਰਹੇ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨੇ 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 35545-ਐਮ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1 ਜੂਨ, 2007 (ਪੀ-7), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ:-

“ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਥਾਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੜਚਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਬੰਦ ਹੈ, ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਿਨ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸੀਮਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ 4 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਘੜਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 105 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।, ਮਿਤੀ 10 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ। ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨੇ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 5.30 ਵਜੇ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਸੀ. ਪੰਜਾਬ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਣਾ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨ ਵਿਖੇ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਹਿਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 384/406/420/467/468/471 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 126 ਮਿਤੀ 12 ਜੂਨ 2007 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਈਨਜ਼, ਪਟਿਆਲਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 227, ਮਿਤੀ 13 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 406/420/506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਕੋਤਵਾਲੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 12 ਜੂਨ 2007 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 126, ਮਿਤੀ 12 ਜੂਨ, 2007 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 9434 ਓ ਐਫ 2007 ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੱਦਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ 14 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 12 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਐਸਆਈ ਉਸਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨੇ ਤਸੱਦਦ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੌਤ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ, Qn ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P-8 ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2007 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ ਨੰ. 9434 ਨੂੰ ਲਿਆ

ਅਤੇ 15 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 1 ਜੂਨ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-14) ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ 10 ਜੂਨ, 2006 (ਅਨੇਕਸ਼ਰ ਪੀ-16), 12 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ (ਅਨੇਕਸ਼ਰ ਪੀ-30) ਅਤੇ 13 ਜੂਨ, 2007 (ਅਨੇਕਸ਼ਰ ਪੀ-31) ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਕ 4 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਦਿਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ। ਇਹ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰਫ 4 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-14)।

ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ਗੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

18 ਜੂਨ, 2007 (ਪੀ-10) ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਮੇਧ ਸੈਣੀ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਮੇਧ ਸੈਣੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਵੀ ਕੁਝ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ (ਪੀ-11)। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਤਸੱਦਦ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ 10 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ 2007 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 38178-ਐਮ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਕੋਲ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਵਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ 4 ਜੁਲਾਈ, 2007 (ਪੀ-15) ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਜਦੋਂ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 22 ਅਤੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਅਤੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

“ਅੱਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ, 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 22 ਅਤੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਅਤੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਓਰੋ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਖੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਓਰੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਬਹਿਸ ਲਈ 12 ਨਵੰਬਰ 2007 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 12 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(14) 20 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਦਾ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ, ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਪੱਤਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰ 1. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਕਾਰ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਈ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

(15) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਰਵੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਸਲ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਜਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਘੁਟਾਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਓਰੋ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਨਤਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂਚ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਕਸ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦ:

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਤੁਲ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤ ਬਾਲੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਅਜਿਹੀ ਘੋਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ SMD ਕਿਰਨ ਪਾਸ਼ਾ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਵੱਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 33867-ਐਮ ਵਿੱਚ 24 ਮਈ, 2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ 19 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, SLP (Crl.) ਨੰਬਰ 3433 of 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 30 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 21713-ਐਮ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਤਿੰਨ ਪੈਰਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਿਤਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 2007 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 32475-ਐਮ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 438 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਹੋਰ ਜੁੜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ.

(17) ਸਿੱਖਿਅਕ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਿਯਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21

ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ 10 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ: 1 ਸੀ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 35545-ਐਮ (ਪੀ-7) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੱਕ ਭਾਵ 4 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 2007 ਦੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.) ਨੰਬਰ 3475 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 18 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪੀ- 10)।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਰਸ਼ੀਦ (3), ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਣਕਾਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਹੰਮਦ. ਰਾਸ਼ੀਦ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਦਬਾਅ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਨਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 18 ਜੂਨ, 2007 (ਪੀ-10) ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ 1 ਜੂਨ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। (ਪੀ-7) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ. ਰਾਸ਼ੀਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਕੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੰਬਲ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਸ. ਰਾਸ਼ੀਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 4 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਸੰਭਾਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੁੱਕ ਵਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ

ਸਿੱਟੇ:

(21) ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਿੰਟ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕੋਝੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ 41 ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਵਿਲ ਅਪੀਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (4) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 41 ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 39.9 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਿਆਸੀ ਰੀਜਿਸ਼ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭਗੋੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਦਿਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ।

(22) ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਵਰਗੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਅੱਖ, ਫਿਰ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ

ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ।

"ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦੋਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ, ਏ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਉਹ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲਟਾ ਹੋਵੇ ਸੱਚ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਲਜ਼ਾਮ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ, ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਹਨ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ, ਗਿਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਦਰਭ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਖਦਸ਼ਾ ਅਤੇ " ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤ" ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ " (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

(22) ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨੋਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੀ ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 11, ਮਿਤੀ 16 ਮਈ, 2002, ਧਾਰਾ 420, 467, 471, 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13 ਆਈ. (1)(d) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ-1 ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 420 ਅਧੀਨ 14 ਜੂਨ, 2002 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 13, 467, 468, 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 13(1)(d) ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ-1, ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤਿੰਨ

ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 2007, 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 21713 ਐਮ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਧਾਰਾ 438 ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ., ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ:-

“...ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਤੌਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕੁਝ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।” (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 2007 ਦੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼ (ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.) ਨੰਬਰ 5930 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(23) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਸਲ ਨੰਬਰ 33867-ਐਮ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਕੇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੁੱਢਲੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿਆਸੀ ਪੁਸ਼ਤਪਨਾਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਰਕਲ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵਰਗੀ ਨਿਰਪੱਖ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਾਂਗ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. M. No. 33867-M of 2007 ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: -

- i) ਕਿ ਉਹ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਗੇ;
- ii) ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਕਸਾਉਣ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ;
- iii) ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਗੇ।

24 ਮਈ, 2007”

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 2007 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3433 ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 19 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(24) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 2007 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 32475-M, 2007 ਦੇ 32532-M, 2007 ਦੇ 32534-M, 2007 ਦੇ 33035-M ਅਤੇ 35266-M ਆਫ 2007, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ (30 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 21713 ਵਿੱਚ 2007 ਦੇ 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ) ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਕਤੂਬਰ, 2007, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

“[30] ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਬੀ.ਆਈ.ਐਸ. ਚਾਹਲ) ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਤੀਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ।

(25) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਓ I ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਰੀਜ਼ਸ਼ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ

ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਿਰਥੀ ਚੰਦ, ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 7 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੀਵੇਯਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (5) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕੈਰੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

(26) 14. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਨ

(4) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 72

ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜਿੱਠ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਜੋਂ ਅਣਡਿੱਠ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2) ਜੇਕਰ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਗਲਤ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਸਨ ਉਸ ਕੋਲ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਜੋ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਸੀ, ਪਰ, ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਸੀ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿਰਫ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਨ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ

ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੈਰੋ ਦੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤਾਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(26) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਰੀਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(27) ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 35545-ਐਮ ਆਫ 2007 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਾਥੀ ਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। PC ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦਾ ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

“ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1980 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 438 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ। ਪੀਸੀ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਰਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਤਲ ਵਰਗਾ ਜੁਰਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਕੁਧਰਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਰੀ ਧਰਨ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਣਯੋਗ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਘੇਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ

ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਬਲ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ "ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ" ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਬਲ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 438 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਪੀਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਕਰਣ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਨੇ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ wav ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰ) ਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੀਮਾ ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਰਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰ)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਿਲ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨਾਲ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ-ਕਮ-ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਲੌਤੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.

ਬਿਊਰੋ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਅਲਾਟ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ 2000 ਰੁਪਏ ਲੈ ਲਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਲੱਖ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਘੁਟਾਲੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ-ਕਮ-ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੇ

ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਕਈ ਅਖਬਾਰੀ ਆਈਟਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੜਚਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਥਾਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਫਾਈਲ ਕਰ ਸਕੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਉਪਰੋਕਤ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਿਰਫ 4 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਕੰਬਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਸੀਵਿਯਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ wav ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1 ਜੂਨ, 2007” (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2005 ਦੇ SLP (Crl.) ਨੰਬਰ 3475 (P-10) ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

(28) ਲੈਂਦਿਆਂ: cintoitaccount ਵੱਖ-ਵੱਖ 1 ਤੱਥ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਆਨ; ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 5, ਮਿਤੀ 23 ਮਾਰਚ, 2007 ਵਿੱਚ ਭਰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਲੂਕ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹਾਂ। ਐਸਐਮਡੀ ਕਿਰਨ ਪਾਸ਼ਾ ਦੇ (ਸੁਪਰਾ)। 14 ਵਿਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ

"14 ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ

ਪਵੇਗੀ? ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਭ੍ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਉਪਾਅ ਬਚੇਗਾ? ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਮਾਜ, ਰਾਜ ਸਮੇਤ, ਮਜ਼ਬੂਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦਾ ਇੰਨਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੋਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ? ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 226 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੂਰਵ-ਉਲੰਘਣ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਉਲੰਘਣ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ। ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਕੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਲੰਘਣਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਉਸ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ 226 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇੜਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ

ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਵਾਰਕ ਨਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ? ਦੋਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੰਭਾਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣ ਵੱਲ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੱਜੇ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਬਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਉਪਾਅ ਹੈ। (ਜੇਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(29) 24 ਮਈ, 2007 ਦੇ 2007 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 33867-ਐਮ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ 2007 ਤੋਂ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੀਬਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਟਾਕ ਜਵਾਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 'ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ ਲੀਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ'। ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਹਿ ਅਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ 'ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ' ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਟਾਕ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਵਾਰਕ ਨਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ? ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੁਆਰਾ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(30) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਭਾਵ 30 ਸਤੰਬਰ, 2009 ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ।

(31) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਉਮਾ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏਐਨ ਜਿੰਦਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2007 ਦਾ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 8
2007 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1033/DB
30 ਮਈ, 2008

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐਸ. 302 - ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ - ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਹਰੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ - ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ;